

Університетська Думка

ОСВІТА
ДЛЯ СВІТЛА
І СВІТУ!

Виходить з 28 жовтня 1994 року

№4 (428), квітень-2015 р.

Христос Воскрес!!!

**ДОРОГА
УНІВЕРСИТЕТСЬКА РОДИНО**

*Великдень торкається наших сердець по-особливому,
сповнюючи душу світлою надією, сподіваннями на мир і добру долю.
У цей сакральний і миротворчий час пробуджується Кобзарева земля,
відроджується Українська Гідність, стверджується Український Дух,
загартовується Українська Воля.*

*Нехай світлиці Ваших душ будуть мережені білосніжними
обрусами світлої Правди, трепетної Віри, осяйної Любові, а головними
життєвими пріоритетами будуть добрі помисли, чесні наміри, щирі почуття,
у родинах панує єдність, згуртованість і взаєморозуміння.
Смачної та запашної Вам паски, яскравої та мудрої, як наші українські традиції,
писанки, тепла і сердечного спокою від усмішок рідних і близьких людей,
миру і глибокої віри у Божий захист, щасливих сподівань Великодніх!
Пам'ятаймо – у єдності наша сила, у спільній праці – перемога!
Христос Воскрес! Воістину Воскрес!*

Зі святковою шанобливістю

ректор Тернопільського національного економічного університету А.І. Крисоватий

Незабутні зустрічі...

Професор з Ватикану зізнався в любові Україні

Другого квітня 2015 року був особливий день у Тернопільському національному економічному університеті, адже з робочим візитом гостем нашого вищого навчального закладу став професор Папського Урбаніанського університету, який знаходиться на території Ватикану, Роберто Каталано. Пан Роберто прожив 25 років в Індії, де працював, щоб розвинути міждержавний діалог і взаєморозуміння між людьми різних віросповідань і культур. Допоміг йому у спілкуванні зі студентами прекрасний перекладач Олег Лука – заступник голови комісії «Справедливість і мир в Україні».

З розповіді ми дізналися про те, як потрібно налагоджувати контакти між Східною та Західною цивілізаціями, а також зрозуміли шляхи подальшого розвитку України, яка неодмінно у майбутньому стане повноправним членом Європейського співтовариства. Пан Роберто з великим захопленням розповідав про Індію, розвиток науки, освіти та культури в цій країні, відповідав на запитання, висловлював свою приязнь і любов до України.

Професор переглянув чудові світліни учасників творчих колективів нашого університету, був присмисло вразеній нашою гостинністю та культурою. Ми дуже вдячні за те, що Роберто Каталано погодився зустрітись із студентами навчального закладу, адже молоде покоління зрозуміло, який повинен бути шлях розвитку нашого краю, а також його співіснування з європейським континентом. Ми усі зрозуміли, що тільки в любові, повазі один до одного, інтелектуальному розвитку станемо істинними українцями!

Відділ інформації та зв'язків з громадськістю

Милосердя...

Студенти подарували дітям Великодню радість...

Кожен із нас хоча б раз у житті задумувався про те, що щось не вистачає. Але ж ми маємо дах над головою, впевненість у прийдешньому дні і, найголовніше, любов та підтримку наших рідних. Так, держава може забезпечити житлом, продуктами харчування, дати освіту, але батьківської любові ніхто не зможе замінити. Сироти не прагнуть влади, грошей, популярності, їм потрібні батьківські поради, материнські обійми, дідусяві настанови і бабусяні ласощі – все те, на що ми навіть не звертаємо уваги, адже для нас це просто буденність.

Щоби принести у життя діток тришки свята, напередодні Великодня, 2 квітня 2015 року студенти факультету комп'ютерних інформаційних технологій ТНЕУ відвідали Новосілівський обласний спеціальний навчально-виховний комплекс, що у Підволочиському районі Тернопільської області. Молодь весело провела час з дітьми 8-13 років. Більшість волонтерів – студенти перших, других та третіх курсів. Для дітей було підготовлено виставу в ігровій формі під назвою «Подорож в країні охайності і чистоти». Під час вистави малеча дізналася як правильно піклуватися про власну гігієну. Приємно було спостерігати за тим, що діти надзвичайно відкриті, активно беруть участь у іграх та завзято працювали над розв'язуванням ребусів. Також маленькі мешканці навчально-виховного комплексу отримали смачні подарунки й іграшки. Так приємно було бачити щасливі, усміхнені обличчя дітей. Ще одним подарунком був спортивний інвентар, одяг, книги та інші необхідні речі.

Разом із студентами малечу відвідали заступник декана з виховної роботи Гончар Л.І., викладач кафедри комп'ютерних наук Шпінталь М.Я та викладачі кафедри комп'ютерної інженерії Якименко І.З., Паздрій І.Р. Кожен такий візит залишає сліди усмішок та щастя на обличчях дітей і сповнює гостей зарядом енергії та чистоти емоцій.

Дякуємо декану ФКІТ Диваку М.П. за підтримку та допомогу в організації заходу.

Учасники благодійної поїздки

Великодні звичаї і обряди...

В українських родинах завжди плекали національні традиції, що становили основу української духовності. Українські звичаї, обряди передані з роду в рід, нагадували про минуле й свідили про силу традиціоналізму українського народу.

З дитинства привчали до пошанування релігійних обрядів, оскільки світосприйняття українця повністю оперте на віру в Бога. Глибока віра людини може змінити все у світі фізичнім. Нація, наснажена вірою в свою силу, створить диво – воскресне.

Святкова атмосфера наповнює серця й оселі напередодні Великодня, головно-го християнського свята українців, що увібрало в себе язичницькі ідеї весняного воскресіння природи. Тут утвердилась паралель: воскресєє вся природа і воскресєє її творець – Ісус Христос.

Великодній цикл звичаїв і обрядів розпочинався «вербною» неділею. Після освячення верби її гілками жартівливо били один одного, при цьому висловлювали побажання: «Будь великий, як верба, а здоровий, як вода, а багатий, як земля».

На Страсний тиждень слід було завершити всю домашню роботу. В Страсний четвер віруючі йшли на богослужіння до церкви, звідки додому приносили запалену свічку, що мала оберігати від небезпеки, зокрема від громовиці. Свічку зберігали за іконами поряд із освяченою йорданською водою, також її вкладали в руки вмираючому. В Страсну п'ятницю тричі обносили плащаницю навколо церкви. В суботу освячували паску, ковбасу, хрін, сир, крашанки та писанки, які складали у великодній кошик.

У Великодню неділю святкували воскресіння Христа: проходили урочисті церковні служби, безперервно дзвонили дзвони, а молодь навколо церкви водила великодні гайки. Відроджена природа підкреслювала величчє воскресіння Христа, а радісна новина, яку врочисто сповіщали з церковних амвонів, єдналася з вірою у воскресіння України.

Великдень присвячували поминанням предків: на могилах померлих залишали освячені харчі та проводили релігійні відправи, що є поєднанням язичницького культу предків і християнських уявлень.

Надія Білик, канд. іст. наук,
доцент кафедри ДІДУ

Світле Христове Воскресіння як гуртування родини і злагоди в Україні

За важкою сірою хмарою, погасивши всі до одної зорі, сховалася у тишу ніч, і на землю потихеньку опустився лагідний квітневий ранок. Поволі, з-за обрїю, наче велетенська писанка, викотилося сонце. Його пустотливі промінчики подекуди спалахували на обрї, тяглися до сплячих шибок, щоб розбудити свідомих українців. Заіскрилась зеленим килимом земля в його сяйві, адже сьогодні – особливий день, пробуджений природою, натхненний ніжним весняним ароматом і наповнений Божою благодаттю. Сьогодні Світле Христове Воскресіння – одне з найдавніших і найсвітліших християнських свят.

Для всіх християн Великдень є джерелом згуртування родини навколо одвічних сімейних і моральних цінностей. Пасхальні святкування увійшли у наше життя символом нерозривного духовного зв'язку поколінь, даниною усталеним традиціям українського народу, його надійним оберегом. «Христос воскрес!» – лунає на світанку. Під кришталевий перелив церковних дзвонів та спів пасхальних пісень освячуються паски, писанки та все принесене в прикрашених кошиках. Люди христосаються і поспішають додому – до сім'ї, родини, аби поєднатися у спільній молитві, умитися свяченою водою, в яку опушено писанку та хрестик, й лише тоді приступити до святкового сніданку, щоб розговітись яйцем і паскою. У такі літні серце наповнюється незрівняним відчуттям благодаті, і в душі, одухотвореній Божим благовістом, піднімається щось, що дає змогу увійти у свято оновленим, чистим, з відкритим серцем і звучати так проникливо, наче флейти, наповнені Господнім диханням.

Та не вся українська земля наповнилася сонячним сяйвом, дець зовсім близько сонце так і не виглянуло з-за хмари, не задзвеніли церковні дзвони, не наповнилась радістю і благодаттю земля, не поєдналися у священній молитві родини, бо там – війна. Страшна запекла війна, яка забирає багато життів доблесних воїнів, краде синів від матерів, батьків від дітей, чоловіків від дружин. Війна, яка нищить, рушить, спотворює землю наших дідів і прадідів. Землю, яку ми повинні залишити своїм нащадкам. Це не просто земля, це – наш дім, наше повітря, наш простір, наша сутність. Забрати все це – означає знищити нас як націю, народ. І зараз, як ніколи, нам треба бути єдиною, неподільною сім'єю, щоб встояти, щоб перемогти, щоб не зрадити тих, хто стояв на Майдані і поповнив Небесну Сотню, хто сьогодні в таких складних умовах боронить нашу землю від ворога. Тож, в ці священні дні буде доречною спільна молитва за наших хлопців, за народ, за Україну. Людина може усе витерпіти і перенести, якщо вона знатиме, що хтось чекає її, щиро молиться за її повернення. Інколи, материнська молитва, батькове благословення, чи тихеньке дитяче «Тату, повертайся додому» набагато важливіше за їжу та амуніцію. Адже такі речі піднімають бойовий дух, вселяють віру у перемогу, додають сили і наснаги.

Апостол Павло у Посланні до солунян говорить, що ми – діти світла, і що нам дуже важливо «надягнувши БРОНЮ ВІРИ та ЛЮБОВІ й ШОЛОМ НАДІЇ», вітшати один одного, доповнювати один одного і намагатися робити добро кожному. Тож, вірмо, що сьогодні Україна є Великим Храмом Любові, і Христос, який воскрес, перемігши смерть та диявола у цьому Храмі чуває над кожним гідним українцем, кожного огортає своєю опікою, любов'ю, для кожного є порятунком.

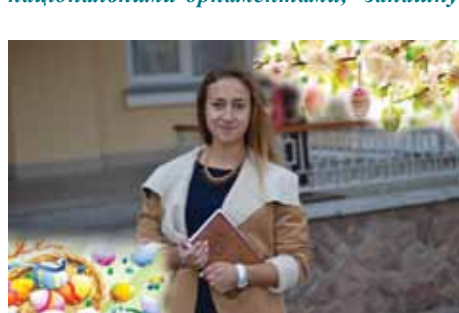
Воскресіння Христове надихає нас на боротьбу проти неправди і кривди, на труд і поборжене життя. З істини Воскресіння Христового випливає і погляд на земне життя як на початок вічного життя. Ця істина спонукає християнина не тільки дбати про особисту духовну довершеність, а й активно брати участь у побудові такого суспільства, в якому пануватимуть мир і справедливість, братерська співдружність і достаток плодів земних. Апостол Павло каже: «Браття мої, що тільки істинне, що чесне, що справедливе, що чисте, що любе, що гідне слави, що тільки чеснота й похвала, про те помишляйте» (Флп. 4,8). Ці слова апостола Павла повинні бути дороговказом для всіх нас, як треба жити і діяти в наш час. Не треба впадати у відчай, коли бачимо навколо себе несправедливість, владолубство та інші пороки сучасного світу. На Голгофі теж панували неправда і зло, але Христос Своїм Воскресінням переміг не тільки смерть, а й усіляке зло.

Історія вчить нас, що в житті завжди перемагають правда і любов, бо з ними Бог. Божє, збережи Україну!

Підготувала Оксана Коваль, к. п. н., доцент кафедри психологічних та педагогічних дисциплін

Святий Великдень несе нам довгоочікувану радість перемоги Правди, Світла і Любові!

Весна! Період, коли відбувається оновлення як природи, так і душі. Так трапилося, що 2015-та весна запізнюється потішити нас ніжними проміннями сонця, надавши можливість природі показати всю лютьсть зими. Але так чи інакше ми з нетерпінням чекаємо тепла, адже на порозі свято Великдень. Великий піст завершується і скоро на столі кожної української господині ми бачитимемо різнобарвні крашанки з національними орнаментами, запашну паску та смачну ковбаску. Веселі відголоси дїтлахів не даватимуть спокою: «Христос Воскрес... Христос Воскрес!», на що слїдує відповідь: «Воїстину Воскрес!».

Отож, Святий Великдень несе нам довгоочікувану радість перемоги Сина Божого, дарує надію та впевненість у завтрашньому дні, поселяє спокій у серцях, укріплює віру та живить душу.

Тож нехай Божя милість та благословення наповнять ваше життя, а мир, любов та злагода запанують у кожній оселі.

Юлія Миронова, студентський декан факультету економіки та управління

Пасха – особливий спосіб змінити життя на краще

«Ти віриш у Воскресіння Христове?» – запитали одного чоловіка.

«Так, вірю, а чому б не вірити, – відповів він. – Адже я кожного разу бачу, як воскресє природа. Тож чому сам Бог не міг би воскреснути?».

Ісус Христос, перемігши смерть і диявола, відчинив нам двері до раю. Тому, я вважаю, що свято Пасхи – це перемога життя над смертю, добра над злом, любові над жорстокістю. Це торжество істини і справедливості.

Кожен із нас виносить із дитинства світлі спогади, які з віком усе частіше навідуються в гості. Вони грїють теплом і зашишком, створюють відчуття неповторності.

Для мене таким метеликом щастя є світле Христове Воскресіння. Гучно лунають дзвони в храмі, уся родина збирається за святковим столом. А яке щастя після Великого посту скуштувати, перш за все, паску, крашанки і шиночку з хроном! Милозвучно у ці дні лунає скрізь «Христос Воскрес!», «Воїстину Воскрес!». Ці почуття, цей стан душі не описати словами. Жодне свято не приносить стільки радості і душевного спокою.

Проте не випадково Пасха припадає на весняну пору. Це час, коли цвітуть дерева, розпускаються квіти, шумлять струмочки, а який дивовижний ранішній спів пташок! Приблизно, як ми прокидаємось від сну, як схід сонця витісняє темряву, як розпускається брунька вишні, так і у світле Воскресіння пробуджується природа.

А ще Пасха – особливий спосіб змінити життя на краще. Ми сприймаємо свято із відкритою душею, почуттям благодаті, вірою і духовністю. Тож навчимося не закриватися в собі після трьох днів Великодня, а з любов'ю до ближніх, вірою в добро і милосердя крокувати у буденні дні. Тоді життя обов'язково стане світлішим.

Христос Воскрес!

Воїстину Воскрес!

Вікторія Плюта, студентка ФЕУ

**Нема брата ближчого і ліпшого у світі, як наш Спаситель Христос!
Коли тривога у серце приходить - скажи Ісусові про все, і Він спасе...**

Вербна неділя – Вхід Господній у Єрусалим

Наприкінці кожного тижня я, як і всі студенти, їду до дому, проте, закінчення цього тижня я чекала з великим нетерпінням. Ця ж неділя особлива, бо це - Вербна неділя. Для мене Вербна неділя – це предвісник Великодня, світлого Божого дня, зустрічей у родинному колі. Це особливий день наповнений радістю, щирим сміхом і привітаннями: "Не я б'ю – лоза б'є, за тиждень Великдень!" Квітуха верба завжди вважалася символом весни та тепла. У народі кажуть: «Зацвіла верба – весна прийшла». Дійсно, на тлі ще трохи змерзлої природи, що не відійшла остаточно від зимового сну, пухнастий цвіт верби поселяє у серце надію на весняне тепло й радість.

В цей день ми з сім'єю разом йдемо до церкви, щоб освятити вербові гілочки, тим самим віддати шану Ісусові. Зранку на Богослужіння сходяться всі - старі й малі, - бо «гріх не піти до церкви, як святять вербу». Коли закінчується віправа і священник окропить гілля свяченою водою, то діти – одне поперед одного - стараються якнайшвидше дістати вербу і тут же проковтнути її по кілька «котиків» - «щоб горло не боліло».

Атмосфера в церкві надзвичайно святкова та велична. Вербові гілочки прикрашені різноманітними квітами, блискітками, стрічками. Пишності цьому додає щире та мудре слово священника, який доносить людям радісну новину про вхід Господній в Єрусалим. Напередодні, я з великим задоволенням та радістю прикрашаю вербові гілочки, щоби вони виглядали ще більш святково, і були по-весняному світлими та квітучими. Кожного року, як і в дитинстві, я із нетерпінням чекаю Вербної неділі, щоби наповнити свою душу святковою атмосферою, духовним піднесенням та освятити вербові гілочки для оберегу себе, усієї нашої сім'ї і домівки.

Юлія Ковальчук, студентка ФФУ

Великий День сповнений любов'ю і родинним теплом

Великодні свята - це один із найкращих періодів року, коли ми можемо провести час з усією сім'єю, родинно.

Ці дні наповнені миром, злагодою, любов'ю та родинним теплом. У колі родичів ми відчуваємо себе неначе більш захищеними, спокійнішими, і це додає нам сил у грядущих буднях і їх суттєвих турботах...

Період Великого Посту - це час, щоби розібратися у собі, терпеливо подолати всі труднощі та переживання. Ми в особливий спосіб задумемо терпіння Господа нашого Ісуса Христа, ту кривду, яку ми йому спричинили свідомо і неспівом, навісміє і ненавміє; роздумуємо, які муки Ісус за нас переніс і Воскрес - заради нас!

І тепер, разом із Воскреслим Ісусом, ми будемо старатися направити своє життя, щоби заслужити собі Божу любов.

Надія Чухрай, студентка Тернопільського коледжу економіки, права та інформаційних технологій ТНЕУ

Світле свято

Воскресіння Христового!

Для мене Великдень – це світле, родинне свято, символ відновлення природи, нового життя. По-особливого це свято відчувається за кордоном, одразу хочеться додому, де бабуся напекла пишних і смачних пасок, і всі разом малюють писанки. На Великдень, незалежно від погоди, завжди тепло на душі.

Хочеться, щоб і вся українська земля на свято Воскресіння Господнього і завжди жила у мирі та спокої, щоби Господь послав Своє благословення нашому народові.

Юлія Чорна, студентка ФОА

Христос Воскрес!

Христос Воскрес!!!

Христос Воскрес!!!

**Прийшло до нас Диво з Небес,
Принесло християнам всім
Світло Любові в кожен дім.**

**Воскрес із мертвих Христос-Спас
Й живе відтоді поміж нас –
Зціляє, кріпить, вчить любові:
У думці, вчинках, в кожному слові...**

**Веде із темряви – до Світла,
Щоб доля кожного розквітла,
Серця наповнювались миром,
Міцніла християнська віра.**

**Щоб люди з вдячності Христу
Примножували доброту.**

**...Христос воскреслий людство спас
Й живе відтоді поміж нас!**

Марія Баліцька

Великодні Радість...

Великдень – не тільки свято Христового Воскресіння, а й воскресіння людської душі. Великий піст, страшний тиждень допомагають нашій душі очиститися і приготуватися до духовного переродження, а Світла неділя Пасхи є тим моментом, коли можна наблизитися до Господа, відчути тепло Його благословення і милість до нас. Пасхальні дні живлять мене енергією, дарують Великодню радість Надії...

Христос Воскрес! Воістину Воскрес!

Світлана Галещук, аспірант кафедри обліку у виробничій сфері ФОА ТНЕУ

**Університетська
Думка**

Засновник і видавець
Тернопільський Національний
економічний університет

Ресстраційне свідоцтво
ТР №424-24пр від 25.12.2006 р.

Адреса редакції:

46009 м. Тернопіль, вул. Львівська, 11
+38(0352)47-50-63; +38-067-26-76-493
maria-balitzka@rambler.ru

Головний редактор Марія Баліцька

Фото - Відділ інформації та зв'язків
з громадськістю ТНЕУ

Марія Баліцька - оригінал-макет, верстка, дизайн

Газета виходить з благодійною метою для
безплатного розповсюдження

Тираж 1000 Зам. №4

За зміст і достовірність фактів відповідає автор публікації. Висловлені авторами думки можуть не збігатися з позицією редакції. Редакція залишає за собою право редагувати схвалені до друку тексти.

При передруку посилання на «Університетську думку» — обов'язкове!